

évi időtartamra terjedő ideiglenes házadómentességet engedélyezett és azt a megállapítást a kir. pénzügyigazgatóság is változatlanul fenntartotta azzal az indokolással, hogy az ideiglenesen beépítve volt és évekkel ezelőtt lebontott épület helyét nem tekinthette olyan területnek, mint amelyen előbb épület nem volt.

Ezen végzés ellen beadott és 25 évi ideiglenes adómentesség engedélyezésére irányuló panaszt helytállónak kellett elismerni, mert az adózó a szóban forgó épületet üres telken építette fel s így őt a H. H. Ö. 5. §. (2) bekezdésének 2. pontjában biztosított kedvezmény megilleti.

Az a körülmény, hogy a beépített területen évekkel előbb épület állott, jelen ügy elbírálásánál közömbös.

Az évközben beszerzett vagyontárgyak értékéből értékcsökkenés címén csak a tényleges használati időtartamra eső részt lehet leírni. (Közigazgatási Bíróság 6884/1931. P. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy az üzletév folyamán beszerzett leltári tárgyaknál az értékcsökkenés címén tartalékolta 7.5 és 15 %-ból csak a használati időtartamnak megfelelő aránylagos részt fogadta el adómentesnek a pénzügyi hatóság.

A bíróság ezt a kifogást alaptalannak találta.

Az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 14. §. 1. bekezdésének 3. pontja értelmében értékcsökkenési tartalékolásnak csak olyan mértekben van helye, amintőben a vagyontárgy a használat folytán az üzletév folyamán értékéből veszít. A 3. ponthoz fűzött utasítás 6. bekezdésében említett 7.5 %-os tartalékolás, valamint a közlekedési eszközöknél a pénzügyi hatóság által a jelen esetben nem kifogásolt 15 %-os tartalékolás tehát nyilván azt jelenti, hogy a szóbanforgó vagyontárgyak értéke egy üzletév alatt értékéből 7.5, illetőleg 15 %-ot veszít a használat folytán. Következik ebből, hogy azoknak a vagyontárgyaknak az értékéből, amelyeket a vállalat évközben szerzett be, amelyek tehát nem voltak egy teljes esztendőn át az elhasználódásnak kitéve, adómentesen csak azt az aránylagos részt szabad leírni, amely az egy évi elhasználódás mérvéből a tényleges használati időtartamára esik, mert az elhasználódást előidéző használat csak ott kezdődhet, amikor a vállalat a vagyontárgyat megszerezte. Nem írhat le a vállalat adómentesen egy üzletévben sem többet, mint amennyi a használati időtartamnak megfelelően a használat tartamára esik, vagyis azon vagyontárgyak után, amelyek az egész üzletéven át birtokában voltak a 7.5, illetőleg 15 %-ot, azok után pedig, amelyeket évközben vásárolt, a 7.5, illetőleg 15 %-nak pro rata temporis a használati időtartamra eső részét.